

stol, Salisbury και Winchester, και τὸ 1809 εἰς Κανταβρυγίαν.

Τὰς ἀλληλοδιαδόχους ταύτας ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μεταβάσεις ἐποιεῖτο φαίνεται πρὸς εὐρεσιν μαθημάτων, γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι ἔσχε μαθητὰς εἰς Newcastle και Durham, ὅποθεν ὁ ἐπιστέλλων πρὸς τὸ Gentleman's Magazine και διδαχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὴν ἑλληνικὴν, ἐλύσας δὲ τὴν συμπάθειάν του, και λαβὼν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πληροφορίας τινας περὶ τοῦ βίου και τῶν περιπλανήσεών του, γράφει ὡς ἑξῆς :

« Ἡ ἱκανότης του περὶ τὴν διδασκαλίαν γλωσσῶν ἦτο βεβαίως μετρία, ἐν Durham δὲ δὲν εἶχεν » εἰμὴ τρεῖς ἕως τέσσαρας μαθητὰς. Ἄγνωθ' ἂν ὁ ἐν » Durham κληρὸς ἐπροστάτευσεν τὸν ἑλληνα συνάδελφόν του. Μεθ' ὅλην ὁμως τὴν πεινίαν, ὑπ' ἣς » κατετρέχετο, βεβαιῶ, ὅτι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀναχώρησίν του εἰς οὐδὲνα ὠφείλεν οὐδ' ὀβολόν. Οὐδέποτε ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι ἀπῆλθε τῆς Ἑλλάδος τῇ προτροπῇ τοῦ λόρδου Ἑλγίνου, τὸν αὐτίον » εἶπέ μοι, ὅτι ἀπελθὼν τῶν Ἀθηνῶν μετέβη εἰς Ἰάσιον και Βουκουρεστήιον ὡς ἐφημέριος τῶν ἐκεῖ ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, ἐκεῖθεν δ' εἰς Τεργέστην, ἔνθα μάτην ἀνέμενε τὴν τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἀρωγῇν. Οἱ » ἐν Τεργέστη καθολικοὶ ἱερεῖς βλέποντες τὴν ἐλλειπὴν αὐτοῦ κατάστασιν, παντοῖα μετεχειρίσθησαν » μέσα ὅπως πείσωσιν αὐτὸν ν' ἀπαρνηθῇ τὸ ἴδιον » δόγμα, ἀσπασθῆ δὲ τὸ αἰαυτόν τὸν ἀπέστειλαν » μάλιστα εἰς Μελίτην, ὅπως καταταχθῆ εἰς τὸ ἐκεῖ ἱερατικὸν σῶμα, ἀλλ' ἐννοήσαντες ὅτι ὑπεκρίνετο » ἐφυλάκισαν αὐτόν. Ἀποφυλακισθεὶς δὲ και πολλὰ » μέρη τῆς βορείου Εὐρώπης ἐπισκεφθεὶς, μετέβη » εἰς Βερολίον, ἔνθα ἐγνώρισε τὸν ἀρχίατρον τῆς » Πρωσικῆς αὐτῆς Δρα Βrown, ὑπ' οὗ προτραπεί » ἤλθεν εἰς Ἀγγλίαν θηρεύων τύχην. Ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἐγνώρισε τὸν λόρδον Ἑλγίνου, ὄντα τότε πρεσβευτὴν ἐν Βερολίῳ, τῇ συστάσει δὲ τοῦ Brown, » ἔλαβε παρ' αὐτοῦ διαβατήριον δι' Ἀγγλίαν ».

Κατὰ τὸν ἐπιστεῖλαντα ὁμως εἰς τὸ Gentleman's Magazine, αἱ περιπλανήσεις τοῦ Δημητριάδου δὲν ἐγένοντο χάριν μαθημάτων και προσκτήσεως γνώσεων, ἀλλ' ὅπως ἐξεγείρη ἔνεκα τοῦ τε ἐλλεινοῦ ἐξωτερικοῦ και τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος τὸν οἶκτον τῶν θεωμένων αὐτόν, πρὸς συλλογὴν βοθημάτων. Τὴν διαβολὴν ταύτην ἀποκρούει ὁ ἐκ Durham μαθητὴς αὐτοῦ, ἀποδίδων τὴν χάλκευσιν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς κληρικούς, ἀναφέρει δὲ ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Durham μαθητῶν του συλλεγέντα βοθημάτων ἀπέρριψε τῆς ἀξιοπρεπειῆς αὐτοῦ χάριν.

Ὁ Δημητριάδης ἦτο φιλαργυρώτατος, και περ δ' ἔχων περιουσίαν 1000 περίπου λιρῶν, ἔζη ὡς ὁ ἔσχατος τῶν ἐπατιῶν, τρώγων λιτώτατα, και δι' ἐνοίκιον πληρῶνων δραχμῶν 2,20 καθ' ἐβδομάδα. Ἦτο πάντοτε ἐλλεινωῶς ἐνδεδυμένος, δὲν εἶχε δὲ τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν, λέγει ὁ περὶ αὐτοῦ γράφων, « τῆς ἀγγλικῆς ἀρετῆς τῆς καλουμένης καθαριότητος ». Εἶχε ἀνάστημα πέντε ποδῶν, ἔφερε πάντοτε ῥάσον, ἐβαδίζε τὸ σῶμα ἔχων κυρτὸν και τῇ βοθηταῖ ῥάβδου, ἣ δὲ χροιά τοῦ προσώπου του ἦτο ἐρυθρά και ἐξανθηματώδης.

Εἶχεν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰς εἰκόνας και διὰ τοῦτο ἂν και πολλάκις παρεκλήθη δὲν συγκατένευσε νὰ ζωγραφηθῆ. Ἀλλ' ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ Whessell κατώρθωσε διὰ δόλου νὰ τὸν ζωγραφῆσῃ. Τότε ὁ Δημητριάδης ἀφώρισε πάντας τοὺς μετασχόντας τῆς ἀπάτης, ἰδίᾳ δὲ τὸν καλλιτέχνην, ἐκθέσας μάλιστα τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ ἔγγραφον εἰς τὰς προθήκας διαφώρων τῆς Ὁξωνίας ἐργαστηρίων.

Ἐν Ὁξωνίᾳ εὐρισκόμενος και βαρέως ἀσθενήσας οὐδ' ἱατρὸν ἐκάλει οὐδὲ φάρμακον ἐλάμβανεν, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὸν πρότερον βίον φοβούμενος μὴ δαπανήσῃ τι. Ἀπέθανε δ' ὄρισας ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του κύριόν τινα ἐκ Reading, οὐ τὸ ὄνομα τυγχάνει ἄγνωστον, και εἰς ὃν εἶχε παραγγεῖλη κατὰ τὴν κηδεῖαν του νὰ μὴ δαπανήσῃ πλείονας τῶν ὀκτώ λιρῶν. Κατὰ τὴν διαθήκην του δὲ ἐκληροδότησε τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς τέσσαρας πατριάρχας τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ μνημονεῦωνται ἀνά πᾶσαν Κυριακὴν και Σάββατον ἐπὶ ἐκατονταεστίαν αὐτός, ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοὶ και αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ.

A. K.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ χειρουργικὴ παρὰ τοῖς Κινέζοις ἱατροῖς.

Οἱ Κινέζοι ἱατροὶ οὐδεμίαν σχεδὸν γνῶσιν χειρουργικῆς ἔχουσιν. Ἐὰν πρόκηται π. χ. περὶ τίνος κατάγματος, οὐδεὶς σκέπτεται περὶ ἱατροῦ, οὐδεμίαν δὲ προσπάθειαν καταβάλλουσιν ὅπως ἀνατάξωσι τὸ κατεαγὸς ὄστον. Ὁ πάσχων τίθεται ἐπὶ κλίνης, και ἀφίνουσι τὰ ὄστα εἰς τὴν τύχην, ὅπως συμφύωσιν ἢ γείνωσι διαχωρισμένα. Εἰς 99 περιπτώσεις ἐπὶ 100 εἶνε δυνατόν, θραύσας τις τὴν κνήμην νὰ βαδίσῃ πλεόν. Δὲν ἔχουσιν ἐν χρήσει οὔτε τὴν φλεβοτομίαν, οὔτε τὰς σικύας, οὔτε τὴνσχάσιν τῶν ἀποστημάτων, οὐδέποτε δ' ἀποτομῶσι τομὴν τινα. Ἡ μόνη χειρουργικὴ ἐγγείρησις, τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦσιν οἱ Κινέζοι ἱατροὶ συνίσταται εἰς παρακέντησιν, δηλαδή ἐὰν ὄστον τι ἢ μῦς ἢ ἄθρον φλεγμαίνῃ, ἐμπνέουσιν εἰς τὸ πάσχων μέλος μικρὸν λογχιδιον, ὅπερ ἄνευ οὐδεμιᾶς προσοχῆς κυκλικῶς περιάγουσι συχνότατα συνέπεια τούτου εἶνε ὁ θάνατος τοῦ ἀσθενούς. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἀσθενὴς ὑποφέρει ἐκ δυσπεψίας, κεντῶσιν αὐτὸν συνήθως διὰ μακρᾶς βελόνης μέχρις ὅτου αὐτὴ διέλθῃ τὸν στόμαχον ἢ τὸ ἦπαρ ἢ και ἀμψότερα.

Ἄνθρωπος μαγνητιζόμενος.

Πολλᾶκις δυσχυρίσθησαν οἱ ἠλεκτρολόγοι, ὅτι ὁ προσωπικὸς μαγνητισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ ὥρολογίου. Πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν ἄνω ἢ «Electrical Review» ἀναφέρει περίπτωσιν, καθ' ἣν ὑπέλληλος τις ἐργοστασιοῦ ὥρολογίου, ἄνθρωπος ἔχων ἰσχυρὸν προσωπικὸν μαγνητισμόν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη περιεργότατα φαινόμενα παρατήρει ἐπὶ τῶν ὥρολογίων. Ἀφοῦ ἔφερον ὥρολόγιόν τι ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, ἤρτισε τοῦτο νὰ τρέχῃ ἀκανονιστως. Δὲν συνέβαινε νὰ πηγαίνῃ λεπτὰ τετα ἔμπρὸς ἢ ὀπίσω καθ' ἡμερονύκτιον, ὅπως γίνεται εἰς τὰ κακὰ ὥρολόγια, ἀλλὰ τὴν μίαν ἡμέραν ἐπήγαине π. χ. ἔμπρὸς τὴν δὲ ἄλλην ὀπίσω. Καὶ τὸ ἀκριβέστατον χρονόμετρον παρεβλάπτετο ὅταν τὸ ἐφόρει ὁ ἐν λόγῳ ὑπέλληλος, ὅταν ὁμως παρελάμβανε και ἐφόρει τὸ αὐτὸ ὥρολόγιον ἄλλος ἐπανελάμβανε τοῦτο τὴν κανονικὴν του πορείαν και ἐβαδίzen ὡς ἄριστα.

P*